

RETALLADES SOCIALS a CATALANA

1985

El primer que va fer una bona retallada a la **SALUT PÚBLICA CATALANA** va ser FELIPE GONZÁLEZ, que quan al 1985 va fer els traspassos de competències a Catalunya, va passar la gestió, però es va oblidar de traspassar 100.000 milions de pessetes, avui dia **3.500 milions d'euros anuals**. Es va publicar al BOE l'estiu del 85.

2 mesos després, es van traspassar les **UNIVERSITATS**. Els funcionaris tenen un sou base que sol ser molt petit, i complements que fins el quintupliquen. Madrid va traspassar el sou base, però es va oblidar de la meitat dels complements. Érem 11.000 funcionaris d'universitats públiques catalanes. Avui dia serien més de **100 milions d'euros anuals**. Aquí vaig començar a pensar que amb Espanya no faríem res.>>¹

2011 a 2018

Al desembre de l'any 2010, i fins al gener del 2016, governa el país **Artur Mas**, que porta a terme una sèrie de **RETALLADES** de les despeses socials, que per una banda es justifiquen per una retallada general del pressupost total de la Generalitat, però que es carreguen preferentment als serveis socials, entre ells salut i educació. Són mesures més polítiques que econòmiques, que tenen el rerafons d'afavorir les empreses privades del sector, especialment en el tema salut: el Neoliberalisme impeleix els polítics, des de la Unió Europea i des de les instàncies financeres a retallar les ajudes socials de tota mena i de privatitzar tota l'activitat econòmica, sense establir excepcions, i incloent-hi, és clar, els serveis a la gent.

Article 119 TFUE²:

¹ "9-5-19 GRACIA, Bcn Video, J.M.Clavero explica una història...",

<https://www.youtube.com/watch?v=zxattWP9dWE>

² TFUE (Tractat de funcionament de la UE consolidat, publicat al BOE de 30.3.2010):

<https://www.boe.es/doue/2010/083/Z00047-00199.pdf>, i que es pot trobar el PDF **en català** a https://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/?action=fitxa&documentId=554462&language=ca_ES&textWords=tractat%2520de%2520la%2520unio%2520europea&mode=single

"...i, sense perjudici d'aquest objectiu, donar suport a les polítiques econòmiques generals dins la Unió, d'acord amb el principi d'una **ECONOMIA DE MERCAT OBERTA I DE LLIURE COMPETÈNCIA**."

LES RETALLADES en EDUCACIÓ

Es perd un 11,7% del pressupost d'educació entre el 2010 i el 2018

(quan allò normal seria que al llarg d'aquests anys s'hagués anat incrementant):

Any	TOTAL	EDUCACIÓ
2010	39.699,27	6.310,49 ³
2011	32.630,05	4.894,30
2012	29.727,34	4.610,99
2014	31.862,07	4.157,48
2015	32.483,09	4.442,58
2017	34.029,71	4.821,14
2018	34.029,71	4.821,14

- Al 2019, es funciona amb 1.013 mòduls prefabricats

⁴ «La ideologia aplicada es nota no només en **QUANT es retalla**, sinó també **a ON**: "Les escoles en pitjors condicions socials són les que més han patit les conseqüències", reprova un informe titulat "L'agenda de la política educativa a Catalunya: una anàlisi de les opcions de govern (2011-13)"⁵. L'afirmació es basa en un reguitzell de retallades que afecta els

³ D'una altra font

⁴ https://elpais.com/ccaa/2014/03/07/catalunya/1394219377_029716.html, a partir d'aquí.

⁵ Estudi de la Fundació Bofill, per Xavier Bonal i Antoni Verger, ambdós sociòlegs. X.Bonal és professor de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona i director del grup de recerca "Globalització, Educació i Polítiques Socials".

alumnes més vulnerables, com la falta de beques menjador o la pràctica desaparició de la sisena hora escolar als centres públics (i no tant als concertats) i la reducció del finançament de les llars d'infants.

L'estudi critica que la tisorada hagi afectat principalment a l'educació pública, mentre que gairebé no s'ha tocat la concertada, que fins i tot va augmentar el seu pes en la despesa pública en educació, passant de l'18,5% a l'18,7% en aquest període.

Tot plegat s'ha traduït en l'enfonsament de la inversió per alumne, d'un 27% en els últims quatre anys i situa Catalunya en el grup de les regions europees que més ha passat la tisora per les aules.

Sobre les beques menjador, l'informe critica que s'hagi produït "una progressiva reducció de cobertura i intensitat en aquestes ajudes, mentre augmenta l'alumnat en risc de pobresa". I és que si les beques van aconseguir el seu zenit en 2009-10 amb 75.460 beneficiaris, aquest curs s'ha aconseguit arribar als 67.000, però després que Ensenyament injectés vuit milions addicionals fins arribar a una dotació de 40 milions. Una partida que els experts consideren "insuficient", ja que continua sent inferior als 42 milions del 2009. Així, si aquest any les ajudes arribaven a l'35% d'alumnes en risc de pobresa, la cobertura va caure a l'24% el curs passat⁶.

L'informe lamenta també que la Generalitat hagi reduït a la meitat les seves aportacions a la financiació de les llars d'infants des del 2011, a més d'eliminar les beques per pagar les quotes a les escoles bressol municipals. Per compensar aquesta retirada de finançament, els rebuts que paguen les famílies s'han disparat a molts municipis, amb el conseqüent descens de matriculats. Des de 2011 a 2013, "la demanda a l'etapa 0-3 ha caigut un 9%, mentre que la reducció demogràfica només ha estat del 3%", recalquen els experts, que defensen la importància d'aquest cicle: citant l'OCDE, l'informe destaca que hi ha una diferència de 33 punts (d'un total de 100) entre els resultats d'estudiants que han anat a l'escola bressol i els que no.>>

⁶ Cal dir també que hi ha hagut també retards en pagaments i que això, juntament amb les retallades, han provocat el tancament d'alguns d'ells o almenys problemes en els proveïments.

⁷ «El Departament d'Educació admet que sense uns nous pressupostos continuarà gestionant "misèria".

- Actualment es destinen 3.639,48 euros per alumne, un 18,4% menys que fa 9 anys.

- L'única millora va ser que la plantilla va augmentar al 2017 en 5.514 professors (condició de la CUP per aprovar els pressupostos).

El 2018 va tornar a augmentar en 600 i el 2019-20 en 723, però segons CCOO encara falten 3.000 docents. >>

- L'OCDE recomana un professor menor de 30 anys per cada 2 majors de 50, però a Espanya estem lluny d'aquesta xifra, per les contractacions insuficients.

LES RETALLADES en SALUT

Es perd un 23,6% del pressupost entre 2010 i 2018 ⁸

(quan també aquí allò normal seria que al llarg d'aquests anys s'hagués anat incrementant al llarg d'aquests anys)

Any	Pressupost total	Salut
2010	39.699,27	9.903,51
2011	32.630,05	9.127,91
2012	29.727,34	8.685,01
2014	31.862,07	8.220,61
2015	32.483,09	8.399,19
2017	34.029,71	8.806,71
2018	34.029,71	8.806,71

Ens basarem sobretot,
per descriure les causes i els efectes d'aquestes retallades:

⁷ El País 12 setembre 2019, Catalunya p.1

⁸ Font: Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT),
<https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=535>

(1) En un monogràfic sobre Sanitat, que es repartia el dia de Sant Jordi del 2013, elaborat per CATACRAC -CTS (Candidatura Autònoma de Treballador/es de l'Administració de Catalunya - Coordinadora de Treballador/es de la Sanitat de Catalunya), la revista Cafèamblet, i la CUP (Candidatura d'Unitat Popular)

(2) El video de Marta Sibina, de Marea Blanca:
"La Salut, el Negoci de la Vida"

(3) Articles del Diari de Tarragona de 2-12-2018, amb motiu de la vaga d'una setmana que van fer els metges d'Atenció Primària a tota Catalunya.

(1) QUÉ ESTÀ PASSANT AMB LA SANITAT CATALANA?

- El president de l'Institut Català de la Salut (ICS) cobra el doble que el president de la Generalitat.
- Un ex-director de CatSalut va cobrar 840.000 euros per feines sense justificar.
- L'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude ha obert investigació en relació a la gestió de Prat a Reus, i la CUP força la seva dimissió.
- Una jutgessa investiga la cúpula de Sant Pau per estafa i malversació...

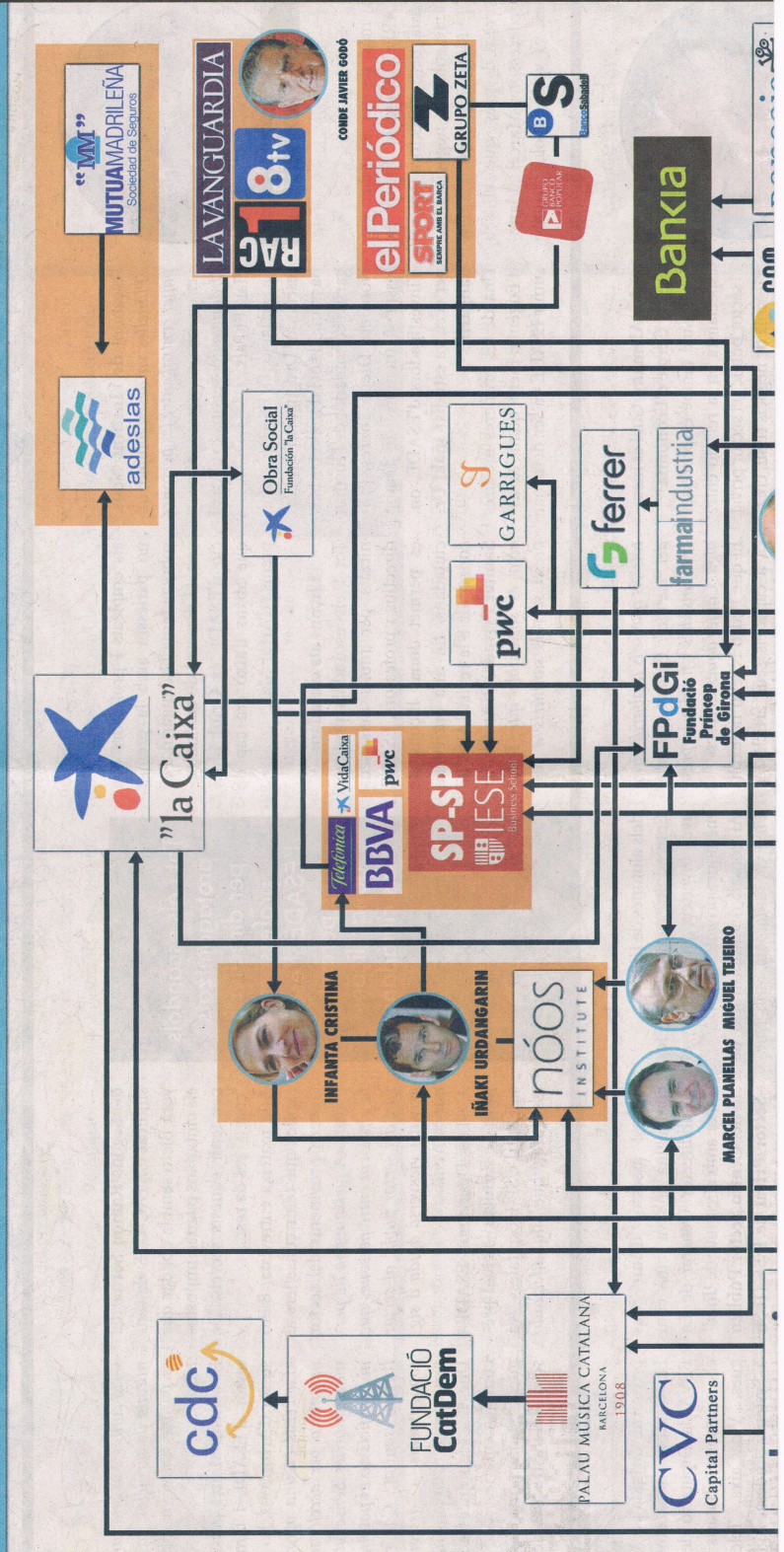
(2) Portem uns anys en que la nostra Sanitat ha estat saquejada per un grup de polítics i empresaris: el cas Josep Prat, el cas de Xavier Crespo, el cas Bagó, el cas Pallerol, els escàndols als hospitals de Sant Pau, Clínic, de Blanes, de Calella, al Sant Joan de Reus, el cas CRC, on fins i tot han arribat a robar els diners de la Marató de TV3... i podriem seguir i seguir i seguir.

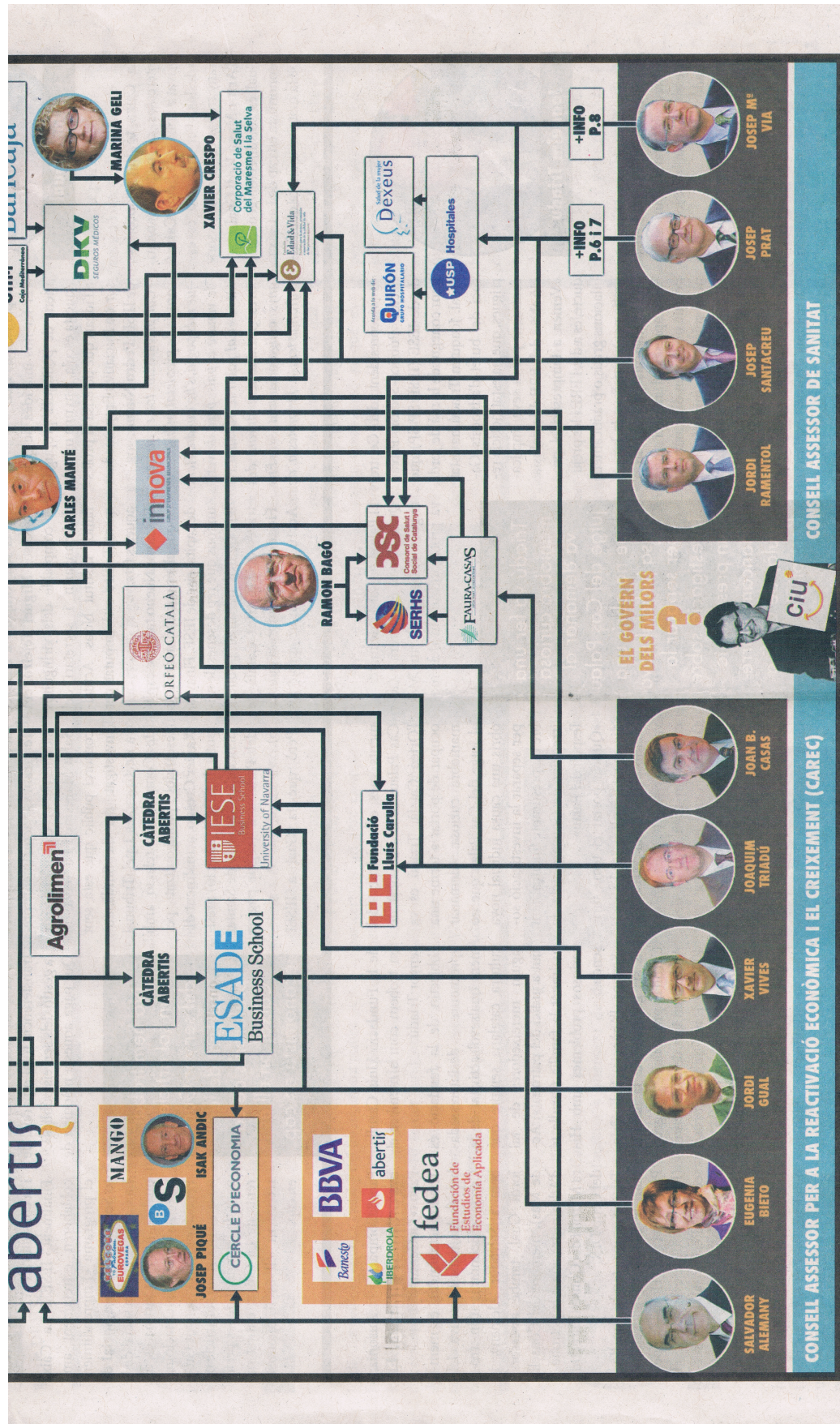
(1) I curiosament veiem que molts dels protagonistes d'aquests escàndols són els que van retallar amb el pretext que "no hi ha diners".

Quins eren els assessors del president Artur Mas? Tenen interessos en la sanitat privada? I és un sistema amiguista i de "porta giratòria" entre la pública i la privada. Segueixen sent (ells o altres de les mateixes corporacions privades) assessors dels consellers de la Generalitat?

(1) i (2) Darrera aquest assessors del president estan les grans empreses privades que codicien dominar aquest sector d'activitat: BANESTO, DKW, La Caixa, Grup Godó, Telefónica, Sanitas... Abertis...

QUI ACONSELLA EL NOSTRE PRESIDENT?

Un àmbit de negoci on les relacions personals, els contactes entre empreses, l'estret contacte entre el món privat i el món públic són una constant.

El diputat del SCI⁹, Toni Strubell, va qualificar Abertis com un "cementiri d'elefants d'ex-dirigents de CiU". I el segon accionista més important d'Abertis és el fons CVC, copropietari de la multinacional sanitària Capio.

I són aquesta mateixa gent la que diu que "no és sostenible que l'estat presti serveis sanitaris a cost 0". Com si no paguéssim impostos per tenir aquests serveis. Com si les empreses que ens contracten no paguéssim un terç del nostre salari a la Seguretat Social, a més del que paguem nosaltres.

Un dels assessors d'Artur Mas, Manel Peiró, ho té clar: "La crisi és una oportunitat magnífica per accelerar reformes sanitàries. Cal reforçar copagaments i assegurances privades complementàries".

I Josep Santacreu, membre del Consell Assessor de Sanitat del president, admet que les retallades "aporten estabilitat a la seva empresa de sanitat".

CUP: "Queda bastant clar que s'està duent a terme una operació de desmantellament, atomització i privatització de la sanitat pública catalana, amb l'únic objectiu d'enriquir encara més el sector sanitari privat."

Fins ara les fonts (1) i (2), explicant com es veia cap al 2013 la situació.

Passem a la font (3), **l'any 2018**. Editorial: Hem perdut 6.500 professionals sanitaris, i les nostres llistes d'espera són les més llargues d'Espanya, entre molts altres factors que han portat aquesta setmana als metges de l'atenció primària a la vaga.

Es queixen de manca de personal, de saturació dels ambulatoris, de congelació dels seus sous i de falta d'inversió.

La Generalitat culpa Madrid, però ningú l'obliga a destinar a Sanitat només el 20% del seu pressupost quan la mitjana espanyola és de l'33% i quan en temps de la consellera Marina Geli (tripartit, PSC) es dedicava un 35%.

És, com es veu, qüestió de prioritats.

⁹ Solidaritat Catalana per la Independència

- Segons l'informe de setembre de la Federació d'Associacions en Defensa de la Sanitat, la despesa per habitant (1.192) és el menor d'Espanya exceptuant Andalusia (1.106).

- Cal esperar una mitjana de 173 dies - 50 més que la mitjana espanyola - per una intervenció quirúrgica, i és la comunitat amb més pacients en llista d'espera quirúrgica per cada 1.000 habitants (21,71).

(3) A nivell més concret (l'article es fa a Tarragona):

- La ciutat es queda sense pediatres en atenció primària els caps de setmana.

- Els metges de At. Primària són 690, entre 100 i 120 menys que fa 10 anys.

- S'ha reduït a l'mínim el personal administratiu, i moltes de les seves tasques les han de fer els metges, amb la consegüent frustració tenint en compte que els falta temps per als pacients.

- Cobren entre 600 i 800 euros menys al mes que, per exemple, a Aragó. I han perdut un 25% de poder adquisitiu.

- Si que hi ha diners, però es concentren al capdamunt de la piràmide. Una de les queixes és que hagin augmentat els càrrecs directius i els seus sous en temps de retallades.

- Un CAP finalitzat fa 8 mesos no obre perquè no hi ha diners per moblar-ho.

- El Dep. De Salut ha promès 200 professionals més, però curiosament serà difícil trobar-los, perquè es van a indrets en què troben feina i cobren més.

És un model que per la seva opacitat (és difícil saber com funciona) ha afavorit la corrupció i ha afavorit més el sector privat que el públic.

Seria millor un model com el basc o el navarrès, 100% públic i transparent, on els directius cobren com a màxim el que percep un cap de servei.